

Sygn. akt II PK 17/05

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z powództwa G. J.  
przeciwko I. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.  
o zapłatę,,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,  
kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.  
z dnia 21 października 2004 r., sygn. akt III APa .../04,

**odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.**

### U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny w P. wyrokiem z dnia 21 października 2004 r. (III APa .../04) oddalił apelację powoda – G. J. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w . dnia 19 maja 2004 r. (VI P .../03) uwzględniającego częściowo jego powództwo przeciwko 'I. Sp. z o.o. w P. w zakresie roszczeń o zapłatę.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 października 2004 r. pełnomocnik powoda zarzucił naruszenie: po pierwsze – art. 445 w związku z art. 435 k.c. „polegające na przyjęciu, iż roszczenie powoda o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 30.000,00 zł nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na brak związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem przy pracy powoda a stanem zdrowia powoda i poniesiona przez niego szkodą niemajątkową, podczas gdy stanowisko takie nie znajduje potwierdzenia w orzecznictwie sądowym oraz w

stanie faktycznym sprawy (...)" ; po drugie- art. 444 k.c. „polegające na przyjęciu, iż nie ma podstaw do ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość z uwagi na brak związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem przy pracy powoda a stanem zdrowia powoda i poniesioną przez niego szkodą niemajątkową, podczas gdy stanowisko takie nie znajduje potwierdzenia w orzecznictwie sądowym oraz stanie faktycznym (...)" ; po trzecie – art. 233 § 1 k.p.c. „poprzez rażące przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów powodujące *de facto* nierozpoznanie istoty sprawy polegające na oparciu zaskarżonego wyroku na niejednoznacznej i niezupełnej opinii biegłych.” Równocześnie, jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania pełnomocnik powoda wskazał, iż „uzasadnione jest oczywistym naruszeniem prawa powoda oraz potrzebą rozstrzygnięcia poważnych wątpliwości wynikłych w związku z procesem wykładni art. 444 k.c. i art. 445 k.c. w związku z art. 435 k.c. (...) Rozpoznanie niniejszej kasacji jest konieczne także ze względu na zarzucane rażące naruszenie przepisów postępowania (...).” W konsekwencji, w kasacji sformułowany został wniosek o „zmianę zaskarżonego wyroku Sądu II instancji w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 28.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2002 r. do dnia zapłaty oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tytułu wypadku przy pracy powoda, ewentualnie (...) uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji w całości oraz przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania”, a także zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za wszystkie instancje według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393<sup>3</sup> k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393<sup>3</sup> § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy,

bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393<sup>3</sup> § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi jej odmową jej przyjęcia do rozpoznania. Wymaganiu temu w żadnym razie nie czyni zadość – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – ani lakoniczne wskazanie w kasacji na to, że jej rozpoznanie „uzasadnione jest oczywistym naruszeniem prawa powoda”, ani też, że „uzasadnione jest oczywistym naruszeniem prawa powoda oraz potrzebą rozstrzygnięcia poważnych wątpliwości wynikłych w związku z procesem wykładni art. 444 k.c. i art. 445 k.c. w związku z art. 435 k.c.” lub że „rozpoznanie niniejszej kasacji jest konieczne także ze względu na zarzucane rażące naruszenie przepisów postępowania.”

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393<sup>7</sup> § 1 k.p.c. w związku z art. 393 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) orzekł jak w sentencji.

**Teza:**

Nie czyni zadość wymaganiu 'przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania' (art. 393<sup>3</sup> § 1 pkt 3 k.p.c.) ani lakoniczne wskazanie w kasacji na to, że jej rozpoznanie „uzasadnione jest oczywistym naruszeniem prawa powoda”, ani też, że „uzasadnione jest oczywistym naruszeniem prawa powoda oraz potrzebą rozstrzygnięcia poważnych wątpliwości wynikłych w związku z procesem wykładni art. 444 k.c. i art. 445 k.c. w związku z art. 435 k.c.” lub że „rozpoznanie niniejszej kasacji jest konieczne także ze względu na zarzucane rażące naruszenie przepisów postępowania.”